

Dan Diaconu: Anticamera dezastrului

⌚ Acum 11 minute ⚽ 7 Vizualizari ⚽ 7 Timp de citire

Colonelul austriac Marcus Raisner consideră că atacul asupra radarelor Voronej a fost o operațiune comandată de SUA. Este o confirmare a ceea ce am spus eu în articolul de sămbătă, iar argumentele sale sunt absolut aceleiași. Din punct de vedere strategic, pentru ucraineni radarele Voronej nu reprezintă absolut nicio miză. Este, pur și simplu, o irosire inutilă de resurse. Însă, după cum explică Marcus Raisner, aceasta este o operațiune comandată de SUA care a adoptat o strategie de „fierbere a broaștei” prin creșterea treptată a temperaturii.

Dacă mai țineți minte, încă de la începutul conflictului, atunci când ucrainenii au reușit scufundarea vasului război Moscova, am spus că operațiunea Ucraina este una mult mai complexă decât pare la prima vedere. Au urmat apoi atacurile asupra bombardierelor strategice ale Rusiei pentru ca acum totul să degenerizeze.

Într-o mișcare propagandistică tipică, ucrainenii au anunțat că au reușit să distrugă și al doilea radar Voronej. O minciună absolută întrucât drona pe care o trimisese că a fost doborâtă. Surpriza însă vine abia acum:

având sistemul de ghidare oterit de englezi și beneficiind de „punctarea” oterită de dronele de spionaj americane, înțelegem cu adevărat complexitatea situației.

De fapt care-i problema? E o mare supărare în întreg Occidentul, iar prostia factorilor de decizie de acolo va face ca totul să buble urât. Puțini știu adevărul despre desfășurarea conflictului ucrainean. Propaganda și-a făcut datoria. Conflictul e mai vechi decât pare și începe undeva în perioada lui Brejnev, atunci când atât Rothschild cât și Rockefeller își disputau ... Ucraina. Cei mai tineri nu realizează fenomenul, însă cei care au trăit în acea perioadă vor fi uimiți de ciudătenia situației. Cum vine asta? Pe atunci era o lume absolut închisă, cu schimburi extrem de limitate între cele două blocuri politico-militare. Cum puteau două forțe din Vest să se bată pe un teritoriu aflat adânc în interiorul Estului? Pur și simplu nu te puteai gândi la așa ceva deoarece bunul simț și-ar fi spus că e absurd. Cu toate acestea tensiunile chiar au existat, iar interacțiunile dintre cei doi au fost notate. Mai mult, atunci când clanul Rockefeller s-a *împuținat*, reprezentantul său de-atunci (vorbim de anii 70-80!) s-a aliat cu Rand Corporation, alianță care se păstrează și în prezent.

Situația devenită însă din ce în ce mai limpede pe măsură ce URSS se destrăma. Tot mai multe vizite ale unor personalități englezești sau americane aveau ca țintă Kievul. Privită prin această prismă, întreaga istorie capătă sens, iar lovitura de stat dată cu ocazia Revoluției Portocalii poate fi înțeleasă la adevărata sa valoare. De altfel, în tot contextul despre care vorbim, avem de-a face cu același plan pus pe tapet cu cerbicie.

Partea proastă pentru Occident – a se citi sforării din spatele construcției occidentale – este faptul că treburile nu mai funcționează ca-n alte vremuri. Să vorbim puțin despre începutul confruntării din Ucraina. Trainerii occidentali au mizat pe atragerea în capcană a armatei rusești și provocarea unei lovitură devastatoare de către armata ucraineană care avea arme occidentale date pe șest. Doar că cei care au surprins au fost rușii, reușind cu abilitate să se sustragă capcanei și, mai mult, într-o strategie perfect coordonată, să pună mâna pe „podul terestru” cu Crimeea. După care au trecut la modul de anihilare a Occidentului și Ucrainei prin prelungirea conflictului.

Însă, în paralel cu conflictul, avem și alte dezvoltări. Coridorul Marea Baltică-Marea Caspică-Oceanul Indian, proiect în care India, Iranul și Rusia cooperează, a dat acces Rusiei la măriile calde, proiect la care a visat încă din perioada URSS și care i-a fost zădărnicit de SUA. Motivul intrării URSS în Afganistan a fost, în realitate, tentația apropierii de măriile calde. Nu s-a putut atunci, dar se poate acum! Și, pentru că am amintit Afganistanul, poate e de văzut cum, în scurt timp, această țară va deveni hub energetic rusesc. Vă gândiți la conducta TAPI (Turkmenistan-Afganistan-Pakistan-India). E o construcție complexă, care are în față numeroase provocări. Inclusiv tranzitul Pakistanului pentru a ajunge în India. Doar că, până la conductă, Afganistanul va deveni hub petrolier pentru țările din zonă. Acolo va ajunge nu doar petrolul rusesc, ci și cel iranian, Afganistanul fiind pe punctul de a deveni un nod petrolier important. Sunt doar două proiecte care ne arată cum sanctiunile și agresiunile occidentale nu fac altceva decât să le crească aripi rușilor. Și nu doar lor!

După restricțiile din domeniul tehnologiilor de vârf, China pare că renaște. Huawei a început să concureze nu doar Apple, ci acum și gigantul Nvidia. Din senin, chip-urile Huawei din seria Ascend au sărit la gâtul liderului

să ia o nouă turnură: dacă până acum le spuneau producătorilor să nu vândă în China, acum le vor interzice consumatorilor să nu cumpere chip-uri de top din China.

Practic oriunde ne-am uita vedem o teribilă neputință a Occidentului, dublată de o nervozitate fără margini a sforarilor din spatele sistemului. Discutam cu cineva destul de informat care-mi spunea că, în contextul actual, câmpurile ucrainene au devenit element existențial pentru Occident. Mai țineți minte cum urlau occidentalii ca din gaură de șarpe să fie lăsată Ucraina „să-și transporte grâul către națiunile defavorizate”? De fapt, națiunile defavorizate erau cele occidentale încrucișat niciun gram de grâu ucrainean nu a ajuns în Africa. Acolo grânele rusești fac legea.

Să privim totuși spre situația agricolă a Ucrainei. Știți care regiuni sunt cele mai mari producătoare de grâu? Vă le pun eu: Harkov, Zaporaja, Herson, Dnipropetrovsk, Odesa și Vinîțea. Harkov e previzibil să intre în componența Rusiei, Zaporaja și Herson deja sunt. Dnipropetrovsk e mai mult probabil că va fi luat cel puțin parțial. Mai țineți minte avertismentul cu depășirea liniei Niprului? De ce a venit? Pentru că acolo avem Odesa și Vinîțea. În cazul în care rușii obțin și aceste bazine, Ucraina devine nerelevantă din toate punctele de vedere, iar Occidentul i se vede groaza din ce în ce mai clar. Aici e vorba de logică.

Doar că tembelii scoși în față, cu ochii lor injectați, nu vor să-și recunoască înfrângerea. Și de aceea bătaia pe care și-o vor lua va fi și mai mare. În stilul characteristic, NATO caută acum să ajungă în stadiile finale ale „fierberii broaștei”, accelerând etapele. Loviturile în interiorul Rusiei cu armele occidentale sunt cele care premerg intrarea trupelor occidentale în Ucraina. Planul e vechi, aproape banalizat (doar de ce credeți că au făcut exercițiile militare cu peste 100000 de trupe la granița Rusiei?). Nu-mi dau însă seama de ce occidentalii au impresia că au de-a face cu prostii. Mă rog, o explicație ar fi legată de prostia Occidentului: când ești prost și-ai cu neputință să-l înțelegi pe unul care gândește mai mult decât tine. O altă explicație vine din credința unora că istoria se așează strict în favoarea lor, că „*ășa au fost clădite lucrurile încă de la facerea lumii*”.

Indiferent de ce cred unii sau alții, vă spun cât se poate de franc: orice escaladare suplimentară e periculoasă. Extrem de periculoasă. Putin a avertizat europenii că „au concentrări demografice mari pe suprafete relativ mici”, o avertizare deschisă referitoare ca ceea ce ar putea face un război nuclear. Într-o replică, ministrul de externe al Poloniei a spus că SUA ar fi avertizat Rusia că, în cazul în care detonează vreo armă nucleară, îi va distrugă toate pozițiile din Ucraina. Este o tâmpenie fără margini pe care numai un propagandist prost putea să o scoată. SUA nu se mai află de mult în poziția de a amenința, oricât ar dori să o facă. Iar cel mai bine o vom vedea în momentul în care China va prelua controlul Taiwanului. Suntem într-un moment premergător acestui eveniment. Nu știu când se va petrece, dar sunt sigur că foarte curând. Și, pentru a da greutate momentului, ceva îmi spune că se va petrece simultan cu un alt eveniment major. De ce? Pentru a înfrângă iremediabil yankeul obraznic. Asta dacă nu cumva treburile vor scăpa de sub control înainte și ne vom trezi sub un dezastru absolut.

Sursa: <https://trenduri.blogspot.com/>

Despre autor

În următorul articol, vom discuta despre unul dintre cei mai cunoscuți și apreciați autori români contemporani: Mircea Cărtărescu. Cărtărescu este un scriitor român de origine evreiască, născut în 1955 în București. El este cunoscut pentru stilul său unic și complex, care combină elemente ale literaturii maghiare, franceze și românești. Cărtărescu a publicat o serie de romane și eseuri, printre care și "Călătorie într-o lume născătoare", "Călătorie într-o lume născătoare" și "Călătorie într-o lume născătoare". El este considerat unul dintre cei mai importanți scriitori români contemporani și a primit numeroase premii și distincții.

În următorul articol, vom discuta despre unul dintre cei mai cunoscuți și apreciați autori români contemporani: Mircea Cărtărescu. Cărtărescu este un scriitor român de origine evreiască, născut în 1955 în București. El este cunoscut pentru stilul său unic și complex, care combină elemente ale literaturii maghiare, franceze și românești. Cărtărescu a publicat o serie de romane și eseuri, printre care și "Călătorie într-o lume născătoare", "Călătorie într-o lume născătoare" și "Călătorie într-o lume născătoare". El este considerat unul dintre cei mai importanți scriitori români contemporani și a primit numeroase premii și distincții.